

31975R0825

28.3.1975

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 79/17

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 825/75
z dnia 25 marca 1975 r.
ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych na cukier

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1009/67/EWG⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1967 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2476/74⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 4 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

artkuł 16 rozporządzenia nr 1009/67/EWG przewiduje wywozową opłatę wyrównawczą lub, w miarę potrzeby, specjalną wywozową opłatę wyrównawczą, naliczaną w pewnych okolicznościach; istotne ogólne zasady działania oraz szczegółowe przepisy wykonawcze zawarte są w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 608/72⁽³⁾ z dnia 23 marca 1972 r., ustanawiającym zasady działania stosowane w przypadku znacznego wzrostu cen na światowym rynku cukru oraz w rozporządzeniu (EWG) nr 645/75⁽⁴⁾ ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania wywozowych opłat wyrównawczych i opłat na produkty rolne;

rozporządzenie (EWG) nr 645/75 uchyliło rozporządzenia ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wywozowej opłaty wyrównawczej lub specjalnej wywozowej opłaty wyrównawczej na cukier bez ponownego uchwalenia niektórych przepisów szczególnie odnoszących się do tego sektora; konieczne jest ponowne uchwalenie tych przepisów szczególnych w drodze rozporządzenia ustanawiającego specjalne szczegółowe zasady, jakie mają być stosowane;

w przypadku gdy występuje różnica między wydajnością danego cukru nierafinowanego a cukrem nierafinowanym o standardowej jakości, konieczne jest zastosowanie tego samego współczynnika korygującego, stosowanego zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 431/68⁽⁵⁾ z dnia 9 kwietnia 1968 r., wyznaczającym standardową jakość cukru nierafinowanego i ustalającym punkcie przekraczania granicy Wspólnoty dla obliczenia cen cif w odniesieniu do cukru, w przypadku przywozu;

określenie zawartości sacharozy, łącznie z zawartością innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, powinno być przeprowadzone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 394/60⁽⁶⁾ z dnia 2 marca 1970 r., w sprawie szczegółowych zasad udzielania refundacji wywozowych do cukru;

z uwagi na sezonowy charakter handlu produktami wymienionymi w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1009/67/EWG, wydaje się wystarczające, aby specjalna wywozowa opłata wyrównawcza dla takich produktów w zasadzie była ustalana tylko raz w ciągu roku obrotowego dla rynku cukru; opłata ta powinna być uiszczana od tony metrycznej produktu; obliczenie tej opłaty powinno opierać się na jednolitej stawce ryczałtowej na 100 kg cukru białego, stanowiącej różnicę między średnią ceną cif cukru białego w danym okresie a ceną progową takiego cukru w czasie, kiedy ustalona została opłata specjalna, przy czym różnica ta musi być pomnożona przez odpowiednie współczynniki, zazwyczaj odpowiadające zawartości naturalnej sacharozy zarejestrowanej we Wspólnocie jako całość, w odpowiednich produktach;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiotem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie specjalnych szczegółowych zasad stosowania wywozowych opłat wyrównawczych lub specjalnych wywozowych opłat wyrównawczych dla:

- cukru buraczanego i cukru trzcinowego, w postaci stałej, wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia,
- syropów cukrowych i innych cukrów, wymienionych w załączniku II i III do niniejszego rozporządzenia,
- buraków cukrowych i trzciny cukrowej wymienionych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Jeśli wydajność wywożonego cukru nierafinowanego, ustalona zgodnie z art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 431/68, różni się od wydajności ustanowionej dla jakości standardowej, opłata naliczona za 100 kg wymienionego cukru nierafinowanego, zostaje wyliczona przez pomnożenie wywozowej opłaty wyrównawczej na cukier nierafinowany o standardowej jakości przez współczynnik korygujący. Współczynnik korygujący uzyskuje się przez podzielenie procentowej wydajności wywożonego cukru nierafinowanego przez 92.

⁽¹⁾ Dz.U. 308 z 18.12.1967, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 264 z 1.10.1974, str. 70.

⁽³⁾ Dz.U. L 75 z 28.3.1972, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1975, str. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 89 z 10.4.1968, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 50 z 4.3.1970, str. 1.

Artykuł 3

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku II, specjalna wywozowa opłata wyrównawcza powinna być w zasadzie ustalana w równych odstępach czasu. Wysokość opłaty ustala się w powiązaniu z wysokością specjalnej wywozowej opłaty wyrównawczej zastosowanej do cukru białego, przy uwzględnieniu ekonomicznych i technicznych właściwości omawianych produktów. Tak ustalona wysokość stanowi bazową kwotę specjalnej wywozowej opłaty wyrównawczej. Kwotę bazową ustala się na kilogram zawartości sacharozy, łącznie z zawartością innych cukrów wyrażonych jako sacharoza. Zawartości te ustala się zgodnie z art. 13 ust. 1—3 rozporządzenia (EWG) nr 394/70.

W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku III, podstawowa kwota specjalnej opłaty wywozowej wynosi 0,20 jednostki rozliczeniowej na kilogram zawartości sacharozy, łącznie z zawartością innych cukrów wyrażonych jako sacharoza.

2. Specjalna wywozowa opłata wyrównawcza za 100 kg produktów wymienionych w załącznikach II i III do niniejszego rozporządzenia równa się kwocie bazowej pomnożonej przez zmniejszoną zawartość sacharozy, w miarę potrzeby, łącznie z zawartością innych cukrów wyrażonych jako sacharoza.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 marca 1975 r.

Artykuł 4

1. W odniesieniu do produktu wymienionego w załączniku IV, specjalną wywozową opłatę wyrównawczą w zasadzie ustala się w jednostkach rozliczeniowych na tonę metryczną, jednorazowo dla każdego roku obrotowego dla rynku cukru.

2. Kwotę opłaty ustala się za tonę metryczną produktu, przez pomnożenie różnicy między średnią ceną cif, na 100 kg cukru białego, zarejestrowaną w ciągu trzech miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym dana opłata została ustalona a obowiązującą ceną progową w dniu takiego ustalenia, przez współczynnik:

- a) 1,6 w przypadku świeżych buraków cukrowych, całych albo w plastrach,
- b) 5,5 w przypadku buraków cukrowych suszonych, całych, w plastrach albo sproszkowanych,
- c) 1,1 w przypadku trzciny cukrowej.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 marca 1975 r.

W imieniu Komisji

P. J. LARDINOIS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie towarów
17.01	Cukier buraczany lub trzcinowy, w postaci stałej: A. Denaturowany I. Cukier biały II. Cukier nierafinowany B. Nienaturowany I. Cukier biały ex II. Cukier nierafinowany, z wyłączeniem cukru kandyzowanego

ZAŁĄCZNIK II

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie towarów
17.02	Pozostałe cukry; syropy cukrowe; sztuczny miód (nawet zmieszany z miodem naturalnym); karmel: ex D. Cukier inwertowany i inny syrop, z wyłączeniem syropu trzcinowego o czystości ⁽¹⁾ nie większej niż 97 %, w opakowaniach bezpośrednich o zawartości netto nieprzekraczającej 25 kg ex F. Karmel zrobiony z cukru buraczanego lub cukru trzcinowego
17.05	Aromatyzowane lub barwione cukry, syropy i melasy, ale niezawierające soków owocowych z dodatkiem cukru w jakiegokolwiek proporcji ex C. Pozostałe, z wyłączeniem syropów i cukru aromatyzowanych wanilią, w opakowaniach bezpośrednich o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg oraz melasy

⁽¹⁾ Czystość syropów ustala się zgodnie z warunkami art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 394/70.

ZAŁĄCZNIK III

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie towarów
17.02	Pozostałe cukry; syropy cukrowe; sztuczny miód zmieszany lub niezieszany z miodem naturalnym; karmel: ex D. Pozostałe cukry (z wyłączeniem cukru inwertowanego), syropy trzcinowe o czystości ⁽¹⁾ nie większej niż 97 %, w opakowaniach bezpośrednich o zawartości netto nieprzekraczającej 25 kg E. Sztuczny miód, zmieszany lub niezieszany z miodem naturalnym
17.05	Aromatyzowane i barwione syropy, cukry i melasy, ale niezawierające soków owocowych z dodatkiem cukru w jakiegokolwiek proporcji: ex C. Syropy i cukier aromatyzowane wanilią, w opakowaniach bezpośrednich o zawartości netto nieprzekraczającej 2,5 kg

⁽¹⁾ Czystość syropów ustala się zgodnie z warunkami art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 394/70.

ZAŁĄCZNIK IV

Nr pozycji WTC	Wyszczególnienie towarów
12.04	Burak cukrowy, cały lub w plastrach, świeży, suszony lub mielony; trzcina cukrowa: A. Burak cukrowy: ex I. Świeży, o zawartości cukru równej 12,5 % lub większej II. Suszony lub mielony B. Trzcina cukrowa